

Форх, 4 липня 2026 року

Шановні благодійники та друзі Lifeline!

З глибоким сумом ми змушені повідомити Вас про смерть мого чоловіка, нашого друга та засновника LIFELINE

Раймонда М. Гуггенхайма 7.2. 1945 – 2.6. 2026

.Після незабутньої подорожі до Японії він під час обстеження серця мирно відійшов у вічність.

Раймонд залишає після себе болючу порожнечу —

як людина, а також як невтомний організатор. Протягом понад 25 років він формував LIFELINE завдяки надзвичайній відданості, наполегливості та особистій самовіддачі. Його інформаційні листи та щорічні звіти є незмінним свідченням його гуманітарної допомоги всім, а не лише євреям, які опинилися в скруті.

Команда LIFELINE та я вважаємо своїм моральним обов'язком безперервно продовжувати гуманітарну спадщину Реймонда. Саме в сьогоднішні часи, позначені війною, безперервність має вирішальне значення.

Усі проекти продовжують реалізовуватися у запланованому обсязі. Доставка гуманітарної допомоги й надалі здійснюється згідно з планом. Наступний транспорт у найближчі тижні доставить гуманітарну допомогу безпосередньо до постраждалих у Чернівцях.

Ми щиро сподіваємося, що це відповідає вашим очікуванням. Лише завдяки вашій відданості та цінній підтримці ми можемо продовжувати справу життя Реймонда та й надалі дарувати людям, які опинилися в скруті, надію на гідне життя. З глибоким сумом і вдячністю

Сільвія Гуггенхайм та команда LIFELINE

Жорж Бенес — Труді Фрю — Іріс Хаурі — Ніколь Оппенхайм —
Петер Оппенхайм — Паскаль Роман — Романа Відерхольд

Раймонд Гіггенхайм (1945–2026)

Опубліковано 4 червня 2026 року виданням «Maurmer Zeitung»

Раймонд Гіггенхайм був надзвичайною людиною, невтомним помічником для своїх ближніх та люблячим чоловіком, батьком і дідусем. Його життя було позначене допитливістю, енергійністю та глибоким переконанням,

що допомога — це не питання зручності, а людський обов'язок. 2 червня 81-річний мешканець Маурмера відійшов у вічність. Некролог.

Понад чотири десятиліття Реймонд Гуггенхайм проживав разом зі своєю дружиною Сільвією в Форху. Його дім був для нього оазою спокою — і водночас відправною точкою життя, яке вивело його далеко за межі Швейцарії.

Народившись в Америці, навчаючись у школі на березі Боденського озера та здобувши освіту з управління бізнесом у Вищій школі Санкт-Галлена, Гуггенхайм спочатку зробив кар'єру фінансового директора міжнародної компанії. Однак неспокійне професійне життя далось взнаки. У 50 років він поставив крапку в кар'єрі та присвятив себе справі, яка відтепер приносила йому задоволення: подорожам, єврейській історії — і дедалі більше — допомозі людям, які опинилися в скруті.

За допомогою «Jewish Culture Tours» він організував численні культурні подорожі, насамперед до Східної Європи та України. Там він зустрів людей, долі яких більше не давали йому спокою.

Допомога як життєве кредо

Відвідування занедбаної лікарні в українських Карпатах стало для Гуггенхайма вирішальним моментом. Оскільки не вистачало коштів навіть на ремонт несправного туалету, він без вагань вирішив відремонтувати лікарню. Разом із молодими волонтерами він втілював свій задум у життя.

З окремих благодійних акцій виник благодійне об'єднання "Lifeline.help", яке Гуггенхайм заснував разом із друзями. Він надавав підтримку школам, лікарням, благодійним їдальням та денним центрам для молоді з важкими інвалідностями. У Чернівцях він забезпечував дітям, які приходили до школи голодними, щоденне гаряче харчування.

У євреїв благодійність — це найвищий пріоритет. «Тому для мене допомагати — це обов'язок», — сказав він колись. Це не було гарним реченням для недільних промов, а керівним принципом його життя.

Надія посеред війни

З початком війни в Україні його діяльність стала ще нагальнішою. Гуггенхайм організовував гуманітарні конвої з продуктами харчування, ліками, одягом та медичними матеріалами. Він опікувався травмованими дітьми, сім'ями біженців та важкопораненими ветеранами. При цьому він ніколи не втрачав з поля зору дрібниці, людські моменти: дитину, яка знову змогла гратися, або біженку з Харкова, яка в Чернівцях знову відкрила невеличку пекарню,

«Діти дають цим людям ще промінчик надії», — сказав Гуггенхайм в інтерв'ю газеті «Maurmer Zeitung». Саме цій надії був присвячений його підхід — наполегливий, щедрий і сповнений співчуття. Раймонд Гуггенхайм був філантропом у

найповнішому сенсі цього слова. Людиною, яка не могла і не хотіла відвертати погляд. Його справа живе й досі: у людях, яким він подарував гідність, їжу, захист і надію, — та у пам'яті про мешканця Маурмера, чия сердечність, турбота та щедрість охоплювали всіх людей. Ми вклоняємося цій величній особистості та її життєвому доробку — і сподіваємося, що він знайде спокій на небі. Щиро дякуємо за все, пане Гуггенхайм!

(tre)